El món invisible segons Halloween

Per PepMaria el dt., 15/11/2011 - 09:00

Des de finals d'octubre a principis de novembre hem estat assetjats a través dels mitjans de comunicació per zombies, esquelets i vampirs diversos. A més, se'ns oferia de tenir una pujada intensiva d'adrenalina si anàvem a Port Aventura - amb descomptes incorporats! (el món dels morts que fan por també deu estar en crisi financera).Halloween és una tradició, sembla que provinent dels països nòrdics, que ha estat promoguda pels EEUU. L'etimologia anglesa és Hallow Even, "vigília dels sants". És a dir: vigília de la festa cristiana de Tots Sants.Però, tal com ens ha arribat la festa de Halloween, hi ha diferències amb la de Tots Sants. A risc de simplificar, en general Halloween ens transmet la imatge que després de la mort hi ha un món on els qui hi habiten porten una vida degradada en relació amb la que duien en aquest món nostre; i a més on els habitants del país dels morts es connecten amb nosaltres per "xuclar-nos" d'alguna manera la vida que a ells els falta. I això, és clar, fa més aviat por.Tots Sants és una festa de la tradició cristiana que celebra que els qui han mort estan en el món de Déu. És a dir, en un lloc on la vida és millor que la que duien en aquest món: "Déu eixugarà les llàgrimes dels seus ulls, i no hi haurà més plors" (diu el llibre de l'Apocalipsi). I des del món de Déu, no ens xuclen vida sinó que ens comuniquen una plenitud que a nosaltres ens falta. Així, ens ajuden, ens inspiren i ens tranquil·litzen enlloc de fer-nos por.Aquestes dues representacions simbòliques del món després de la mort (del món invisible) poden tenir conseqüències diferents en el nostre món visible de cada dia. El món invisible segons Halloween pot incentivar la por del desconegut o l'angoixa quan he d'estar sol en la fosca. Un adolescent del meu antic Agrupament Escolta em deia: "Em costa estar sol i a les fosques: he vist massa pel·lícules de por". El món invisible segons Tots Sants, en canvi, em genera personalment desig d'abandonar-me al misteri de la nit; tranquil·litat i gratitud quan passejo a la nit per la muntanya (lluny de penya-segats o altres perills físics!); consciència dels propis límits i pau per acceptar-los; o companyia i confort dels qui han mort perquè volen el millor per a mi.En qualsevol cas, la por genera reaccions espontànies de violència davant de situacions inesperades; o desig que algun poder d'aquest món (la policia, l'Estat...) em protegeixi perquè no me'n surto tot sol. En canvi, la serenitat interior facilita una aproximació menys violenta (conèixer, dialogar, voler travar amistat) en situacions que no controlo; i autonomia o llibertat per a no haver d'agenollar-se davant de cap poder d'aquest món.En fi, ho sento si algú té "vibracions" més positives amb Halloween. Tal vegada la meva reacció està influïda pel fet que els cristians sentim que "perdem influència social" amb la competència que Halloween li fa a Tots Sants. O potser ens passa que no hem viscut ni explicat prou bé com és el Déu de Jesús, i com es viu quan procures estar ben a prop d'Ell. Pep